

РЕШЕНИЕ

№ 20019

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **1808** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу Решение №4330/30.11.2025г. на СРС по НАХД № 9364/2025г.

С жалбата се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява ОТ ЮРК Г. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата и претеднира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Транс строй Сираков и синове“ ЕООД се представлява от адв. Г., който моли решението да бъде оставено в сила, като не претендира разноски.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, в настоящия си състав, като съобрази данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от правнозаинтересована страна.

Разгледана по същество, същата се явява основателна, предвид следното:

СРС е съобрази следното от фактическа и правна страна:

С Договор за възлагане от 24.09.2024 г. БДК Инвест ООД, с ЕИК: възложило на „Транс строй Сираков и синове“ ЕООД, да извърши доставка и монтаж на каменни изделия на обект: „Имот 68134.433.5854, кв. 101, район „Овча купел“.

На 20.03.2025 г., около 14:20 часа, е била извършена проверка от контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда“ по спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в обект: жилищна сграда с гаражи и подземни гаражи в УПИ IV – 9163.162, кв. 101, местност Овча купел – 1, район „Овча

купел, ул. „762“ № 6. На място в обекта било заварено да полага труд лицето – Л. Л., на длъжност „общ работник“. На същата дата, в 14:40 часа, Л. собственоръчно попълнил и подписал декларация по чл. 402 от КТ, в която декларирал, че работи в " „Трансстрой Сираков и синове“ ООД ЕООД, от „седмица – 1ва“, на длъжност "общ работник" в проверявания обект с работно време от 08: 00 ч. до 17:00 ч. В т. 8 от декларацията отбелязал, че няма сключен трудов договор, а в т. 9 – че не е получил копие от заверено уведомление до НАП и екземпляр от сключен писмен трудов договор. Посочил е, че получава месечно трудово възнаграждение в размер 250 /двеста и петдесет/ лева на седмица. Проверката на инспекторите на Дирекцията продължила по документи. В тази връзка на 27.03.2025 г. бил представен трудов договор № 91 от дата 17.03.2025 г., сключен между „Трансстрой Сираков и синове“ ЕООД и Л. Л. за изпълняване на длъжността "Общ работник" от последния, с уговорено месечно трудово възнаграждение в размер на 1000,00 /хиляда/ лева, с посочена дата на започване на работа в обекта от 18.03.2025г. Предоставени са декларация за запознатост и протокол за постъпване на работа към Трудов договор № 91, подписани и от двете страни, с дата 18.03.2025 г. На 26.03.2025 г.била изисквана справка в реално време от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с дата на създаване на записа 20.03.2025 г. 16:22:54 часа, за регистриране на трудовия договор (след постъпване на лицето на работа и след проверката на контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда“ на обекта на контрол в същия ден в 14:20 часа).

Същия ден, 20.03.2025 г., на служители на дружеството била връчена призовка за явяване на представител на дружеството на 26.03.2025 г. в 10:00 ч. в Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", за представяне на допълнителни документи и информация, като впоследствие е изпратена нова покана за явяване на дата 27.03.2025 г. На последната дата, управителят на дружеството изпълнил указаното в поканата и доставил изискваната информация. Служител в ДИТ приела, че на 20.03.2025 г. дружеството, в качеството му на работодател, е осъществило нарушение на чл. 63, ал. 2 и е съставен АУАН № 23-2500175 от 27.03.2025 г. Актът бил предявен на упълномощен представител на дружеството и подписан без възражения. Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление №23 2500175/27.05.2025г. от Директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 415в, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, на дружеството, в качеството му на работодател, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500 лв. /хиляда и петстотин лева/.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът извел:

Приел, че процесните актове са съставени от компетентни органи, при спазване на процесуалните срокове.

Съдът констатирал, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя. Съдът приел, че в случая изискването на чл. 57, т.5 от ЗАНН не е спазено от наказващия орган. Приел, че наказващият орган е посочил датата на извършване на проверката, при която е констатирано нарушението - открито, като за съда останало неясно това ли е датата, респективно периода в който е извършено нарушението. Съдът приел, че посочената дата не е датата на извършване на нарушението. По делото било установено по несъмнен начин, че на 17.03.2025 г. е бил сключен процесният трудов договор № 91/17.03.2025 г. На 18.03.2025 г. сутринта, дружеството е допуснало работника в обекта, без да представи копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Същото извел освен от разпита на актосъставителя и приложения по делото протокол за извършена проверка, така и от справката за приети и отхвърлени уведомления по, видно от която

последната е била подадена в НАП на 20.03.2025 г. в 16:22:54 часа - около 4 часа след извършената от контролните органи проверка, при която е било установено, че Л. работи на длъжност "общ работник" при дружеството. Последното било видно и от Списъка на работниците и служителите, Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа, в които лицето е фигурира като работник от 18.03.2025 г.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ гласи, че работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Последното следва да бъде изпратено в тридневен срок от сключването на трудовия договор до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, т.е. едва след това работникът или служителят може да бъде допуснат до работа. Съставът на нарушението е осъществен от първия момент, в който работодателят допусне служителя, а именно 18.03.2025 г. Посочената дата – 20.03.2025 г., се явява датата на проверката и не отразява правилно периода на извършване на нарушението. СРС приел, че наказващият орган неправилно е преценил момента на деянието, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в процесното наказателно постановление. Посочил, че разпоредбата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН определя задължителното минимално съдържание на всяко наказателно постановление, като това са реквизити, чието вписване в НП не е самоцелно, а е гаранция за пълната индивидуализация на административното нарушение, която от своя страна гарантира основното право на наказания- правото на защита. Поради това и неизпълнението на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН сочело наличието на съществени процесуални нарушения.

Така мотивиран, съдът отменил оспореното НП.

Настоящият състав на АССГ не споделя изводите на съда по отношение на така възприетото за нарушение на чл. 57, т.5 от ЗАНН.

Действително, споделят се изводите на съда, че работодателят дължи сключване на трудов договор и уведомление на НАП по чл. 62, ал.3 от КТ, заверено от териториалната агенция по приходите, преди връщането на което няма право да допуска работника на работа. Уведомлението следва да бъде изпратено в тридневен срок от сключването на трудовия договор. Т.е., при наличен по делото трудов договор от 17.03.2025г., крайният срок за изпращането му е бил 20.03.2025г. От данните по делото е видно, че това е сторено в срок – на 20.03.2025г., макар и след проверката на инспекторите – в 16.27 часа. Следователно, правилно е прието от органа, че към дата 20.03.2025г., която съвпада с датата на проверката, лицето е било допуснато да осъществява трудова дейност в нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ. Това, че деянието е възникнало на 18.03.2025г. – датата, на която лицето за първи път е допуснато до работа без изпратено в НАП уведомление, не се отразява на факта, че деянието продължава и на посочената от органа дата – 20.03.2025г.

С оглед горното, решението следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго, с което НП да бъде потвърдено.

Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, присъжда в полза на НАП разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, като определя техния общ размер на 190 лв., съобразно чл. 37 от ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ / ДВ. бр. 53/2025 г. в сила от 01.10.2025 г. /, които превалутирани съгласно чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ възлизат на 97, 15 евро.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4330/30.11.2025г. на СРС по НАХД № 9364/2025г. , като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №23-2500175/23.05.2025г. на Директор „Инспекция по труда С. област“ [населено място].

ОСЪЖДА „Транс строй Сираков и синове“ ЕООД да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата от 97.15 евро / деветдесет и седем евро и петнадесет цента/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ